

Arrest

nr. 282 241 van 21 december 2022
in de zaak RvV X /VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reybenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 augustus 2022 tot weigering van de afgifte van een studentenvisum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. EGGERMONT, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 december 2021 dient verzoeker een eerste aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf, met het oog op het volgen van studies (type D). Op 14 december 2021 treft verweerder een beslissing tot weigering van afgifte van het visum. Verzoeker tekent hiertegen geen beroep aan.

1.2. Op 30 mei 2022 dient verzoeker een tweede aanvraag tot afgifte van een visum lang verblijf, met het oog op het volgen van studies (type D).

1.3. Op 4 augustus 2022 neemt verweerder een beslissing tot weigering van de afgifte van het visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De betrokkene heeft niet voldoende elementen aangebracht om de administratieve overheid te overtuigen dat het verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik. Immers, bij het nalezen van de ingevulde vragenlijst voorgelegd bij de visumaanvraag blijkt dat de gegeven antwoorden vage algemeenheden en onnauwkeurigheden bevatten die aantonen dat de betrokkene zich niet afdoende en op een ernstige manier geïnformeerd heeft betreffende de voorziene studies, hetgeen men tenminste kan verwachten van iemand die dure studies in Europa wil aanvatten en besloten heeft zich te engageren in een ernstig studieproject. Het geheel van de antwoorden toont aan dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld.

De kandidaat geeft onvoldoende duidelijke antwoorden tijdens het gesprek en in de vragenlijst. Hij heeft blijkbaar ook niet alle vragen begrepen, waardoor sommige antwoorden niet van toepassing zijn. Zowel de vragen omtrent de motivering van de studies in België, het voorziene studieprogramma en de toekomstige perspectieven worden zeer summier en niet in concreet detail beantwoord.

Betrokkene kiest voor een late inschrijving in het 1 ste jaar (hij is 25 jaar), terwijl hij al een bachelor in management heeft behaald 2018. Daarenboven legt hij voor de 3 en een halfjaar na de vorige studies geen enkel bewijs van enige activiteit voor. Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 61/1/3 §2, 5° van de wet 15/12/1980.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, alsook schending van de formele motiveringsplicht, zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

Schending van artikelen artikel 61/1/3 §2, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (B.S., 31 december 1980)”

Hij betoogt als volgt:

“Doordat de minister stelt dat het verzoek afgewezen wordt daar de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld;

Doordat de minister stelt dat het er sterk op lijkt dat de kandidaat de procedure voor andere doeleinden dan studies zou gebruiken;

Terwijl artikel 61/1/3 §2 stelt dat :

“De minister of zijn gemachtigde weigert een aanvraag, ingediend overeenkomstig artikel 60, indien:

...

5° er is bewijs of er zijn ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies.”

Dat de wetgever dus expliciet stelt dat er ernstige en objectieve redenen zijn om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies.

Dat de wetgever dus niet louter aangeeft dat er “redenen” moeten zijn om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen, maar uitdrukkelijk eraan toevoegt dat die redenen ernstig en objectief dienen te zijn;

Dat de motiveringsverplichting die de wetgever oplegt, dus strenger is dan een loutere motivering;

Dat de minister in de beslissing verwijst naar de vage antwoorden die verzoeker zou hebben gegeven op de vragenlijst die hem werd voorgelegd;

Dat de minister niet ingaat op welke vragen verzoeker dan wel vaag zou hebben beantwoord en verzoeker enkel kan vermoeden dat het buikgevoel van de gemachtigde van de minister de beslissing stuurde;

Dat bovendien dient vastgesteld dat een identieke motivering in andere dossiers opduikt en het dus er eerder op lijkt dat deze motivering gemakshalve wordt toegevoegd, eerder dan dat ze werkelijk een beoordeling van het concrete dossier beoogt;

Dat bovendien buikgevoel niet voldoende is om de motivering zoals vereist door de wetgever te schragen.

Dat de minister stelt dat onvoldoende duidelijke antwoorden geeft;

Dat de minister echter voorbijgaat aan de “admission letter” of toelatingsbrief van de Odisse University.

Dat immers niet iedereen toegelaten wordt tot de universiteit;

Dat de school in haar toelatingsbrief volgende stelt :

“... Students admitted tot he Bachelor of Business Management have been admitted after a thorough selection procedure...”

Vrij vertaald :

“... Studenten die toegelaten worden tot de Bachelor of Business Management opleiding, zijn toegelaten na een grondige selectieprocedure...”

Dat naast een motivatiebrief, verzoekers studiehouding, motivering en attitude werden onderzocht door de universiteit;

Dat verzoeker dienaangaande zowel de in het administratief bevindende brief van de universiteit voegt, alsook de motivatiebrief die hij. de universiteit diende te richten;

Dat verzoeker ook de motiveringsbrief van de eigen, Kameroense, universiteit voegt, die tevens de positieve attitude van verzoeker benadrukt;

Dat de universiteit oordeelde dat verzoekers vaardigheden en motivatie geen enkel probleem vormden;

Dat mocht de minister dan ook een grondig en objectief onderzoek hebben gedaan van het dossier van verzoeker, de minister dit schrijven had teruggevonden en had kunnen opmerken dat er geen objectieve redenen zijn om aan te nemen dat het visum zou afgewend worden van zijn doel;

Dat de staatssecretaris ook volkomen veronachtzaamt dat de covidcrisis niet enkel het leven in Europa platlegde, maar dit nog meer deed in andere delen van de wereld, waar gemakshalve scholen en universiteiten maanden, zelfs jaren dicht bleven;

Dat een eenvoudige vraag aan verzoeker, uitgebreider dan de eenvoudige vragenlijst, hierover verduidelijking had kunnen scheppen;

Aangezien de minister stelt dat de antwoorden op de vragenlijst vaag waren en er te weinig details werden gegeven;

Dat verzoeker op de ambassade een half uurtje kreeg om 6 vragen in te vullen, wat hij naar goeddunken deed;

Dat mocht er een diepgaand onderzoek zijn gebeurd, het beweerde tekort aan details misschien nog een argument had geweest, doch dat als de minister slechts een korte evaluatie voorziet en afneemt, hij niet mag verwachten dat er een roman wordt geschreven;

Dat daarenboven herhaald wordt dat er geen enkel bewijs is en zelfs geen enkele objectieve noch ernstige reden is waaruit zou kunnen afgeleid worden dat het verblijf van verzoeker andere doeleinden zou dienen dan de studie

Dat de beslissing dan ook volstrekt onnauwkeurig en in strijd met de wet werd gemotiveerd;

Dat de beslissing dan ook vernietigd dient te worden.”

2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van het proportionaliteitsbeginsel stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat om concreet uit te werken op welke wijze hij dit beginsel geschonden acht door de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft als bestaansreden dat de rechtsonderhorige zou weten waarom een te zijnen opzichte genomen ongunstige beslissing werd genomen, en dit, onder meer, teneinde hem in staat te stellen daartegen eventueel op nuttige wijze op te komen. Hiertoe volstaat het dat in de bestreden beslissing duidelijk, maar desnoods bondig, wordt aangegeven op welke gronden zij berust (RvS 29 juni 1999, nr. 43.526; RvS 30 juni 1993, nr. 43.596).

2.4. In casu is de bestreden beslissing voorzien van een duidelijke juridische en feitelijke motivering. Zo wordt hierin aangegeven dat verzoeker het visum wordt geweigerd op grond van artikel 61/1/3, §2, 5° van de Vreemdelingenwet omdat hij onvoldoende elementen heeft aangebracht om verweerder ervan te overtuigen dat zijn verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik. Vervolgens geeft verweerder concreet de specifieke elementen aan die hem tot dit besluit nopen en die verband houden met verzoekers zaak:

- zowel tijdens het gesprek als in de vragenlijst, geeft verzoeker onvoldoende duidelijke antwoorden;
- zowel de vragen betreffende de motivering van de studies in België als deze over het voorziene studieprogramma en de toekomstige perspectieven worden zeer summier en niet in concreet detail beantwoord;
- verzoeker heeft reeds een bachelor in management behaald in 2018, en schrijft zich pas op 25-jarige leeftijd opnieuw in voor een eerste jaar Business management;
- voor de 3,5 jaar die zijn verlopen na de vorige studies ligt geen enkel bewijs van activiteit voor.

2.5. De Raad kan verzoeker niet volgen waar hij aanvoert dat de motivering in casu identiek is aan de motivering die in andere dossiers opduikt en dat het er aldus op lijkt dat *“deze motivering gemakshalve wordt toegevoegd, eerder dan dat ze werkelijk een beoordeling van het concrete dossier beoogt.”* Immers motiveert verweerder in de bestreden beslissing, zoals gezegd, specifiek aangaande de elementen die verzoekers zaak kenmerken. Overigens, zelfs als een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat zij niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoeker maakt niet duidelijk waarom de motieven van de bestreden beslissing hem niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet. Deze vaststelling dringt zich des te meer op gezien verzoeker inhoudelijke kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing.

2.6. Deze inhoudelijke kritiek wordt beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat hij bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.7. Artikel 61/1/3, §2, 5° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat verweerder een aanvraag voor een visum lang verblijf, met het oog op het volgen van studies (type D) kan weigeren in geval:

“er is bewijs of er zijn ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies”.

Deze bepaling moet samen gelezen worden met artikel 61/1/5 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“Elke beslissing tot weigering, beëindiging, intrekking of niet-vernieuwing van de machtiging tot verblijf houdt rekening met de specifieke omstandigheden van elk geval en eerbiedigt het evenredigheidsbeginsel.”

2.8. Eerste punt van kritiek van verzoeker is dat hij vermoedt dat het buikgevoel van verweerder de beslissing stuurde omdat verweerder niet ingaat op de vragen van de vragenlijst die verzoeker vaag zou hebben beantwoord.

2.9. De Raad stelt vast dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk verduidelijkt welke vragen verzoeker vaag heeft beantwoord. Zo leest de Raad duidelijk in de bestreden beslissing: *“Zowel de vragen omtrent de motivering van de studies in België, het voorziene studieprogramma en de toekomstige perspectieven worden zeer summier en niet in concreet detail beantwoord.”* Verweerder baseert zich bovendien aanvullend op andere elementen ter ondersteuning van zijn beslissing: *“Betrokkene kiest voor een late inschrijving in het 1ste jaar (hij is 25 jaar), terwijl hij al een bachelor in management heeft behaald in 2018. Daarenboven legt hij voor de 3 en een half jaar na de vorige studies geen enkel bewijs van enige activiteit voor.”* De bewering van verzoeker dat verweerder zich bij het nemen van de bestreden beslissing zou hebben laten leiden door zijn buikgevoel, mist dan ook feitelijke grondslag. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de aangehaalde redenen geen ernstige en objectieve redenen zijn die verweerder toelaten vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden dient dan de studies. Verzoeker gaat helemaal niet concreet in op de motieven van de bestreden beslissing waardoor ze overeind blijven. De Raad kan het alleszins niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig achten dat verweerder van verzoeker verwacht dat hij duidelijke antwoorden geeft op vragen inzake zijn studies, aangezien deze het doel zijn van zijn verblijf in België.

2.10. Tweede punt van kritiek geuit door verzoeker, is dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met een aantal stukken. Zo zou hij met name de toelatingsbrief van Odisee University College, verzoekers motivatiebrief aan Odisee University College en de aanbevelingsbrieven van het National Polytechnic university institute (gevoegd als stukken 3, 4 en 5 bij het verzoekschrift) niet in zijn beoordeling hebben betrokken. Volgens verzoeker tonen deze documenten zijn studiehouding, motivering en positieve attitude aan en oordeelde de betrokken universiteit dat zijn vaardigheden en motivatie geen enkel probleem vormden.

2.11. Verweerder vermag zijn eigen instrumenten te gebruiken om na te gaan of het beoogde verblijf in België geen andere doeleinden dient dan studies. In casu heeft verweerder de wens van verzoeker om in België te studeren grondig onderzocht aan de hand van de ingevulde vragenlijst en een gesprek waarin verzoeker de kans kreeg zijn antwoorden opgenomen in de vragenlijst toe te lichten. Verweerder dient vervolgens dan in de beslissing tot uiting te laten komen waarom hij van oordeel is dat het beoogde verblijf in België andere doeleinden dient dan studies, quod in casu. Verweerder moet dus geen genoegen nemen met stukken die verzoeker zelf overmaakte zoals het bewijs van inschrijving aan de onderwijsinstelling in België waar hij studies wenste aan te vatten, zelfs als deze inschrijving gepaard zou gaan met een grondige selectieprocedure. Los van de vaststelling dat de – niet ondertekende en niet gedateerde – motivatiebrief die verzoeker als stuk 4 voegt bij zijn verzoekschrift en die hij heeft gericht aan de onderwijsinstelling in België zich niet in deze vorm in het administratief dossier bevindt, staat het verweerder alleszins vrij om aan de hand van een vragenlijst verzoekers motivatie om in België welbepaalde studies aan te vatten verder te toetsen. Hij moet dus geen genoegen nemen met een ingediend werkstuk van de aanvrager op dit vlak en hij moet dus hierover niet bijkomend motiveren in de bestreden beslissing. Dezelfde vaststelling geldt voor de aanbevelingsbrieven van een Kameroense onderwijsinstelling waar verzoeker vroeger heeft gestudeerd, die hij als stuk 5 voegt bij zijn verzoekschrift. Verzoeker benadrukt het belang van de stukken die hij aan zijn verzoekschrift toevoegt, maar zij kunnen de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen.

2.12. Verzoeker toont niet aan dat verweerder is tekortgekomen aan zijn zorgvuldigheidsplicht, noch dat hij kennelijk onredelijk handelde waar hij vaststelde dat verzoeker, tijdens het gesprek en in de door hem ingevulde vragenlijst, onvoldoende duidelijke en onnauwkeurige antwoorden gaf en zich beperkte tot vage algemeenheden. Verzoeker werpt op *“Dat een eenvoudige vraag aan verzoeker, uitgebreider dan de eenvoudige vragenlijst, hierover verduidelijking had kunnen scheppen”*, maar hij laat na uit te leggen waarover hij dan wel duidelijkheid had willen scheppen. Hij betoogt tevens *“Dat verzoeker op de ambassade een half uurtje kreeg om 6 vragen in te vullen, wat hij naar goeddunken deed”*, maar hij licht niet toe welke relevante informatie hij niet heeft kunnen verstrekken. Het zijn bovendien niet meer dan ongefundeerde algemene beweringen die de pertinente overwegingen van verweerder, die steun vinden in de door verzoeker ingevulde vragenlijst die is vervat in het administratief dossier, niet onderuit kunnen halen.

2.13. Waar verzoeker aanvoert dat verweerder geen rekening heeft gehouden met *“de covidcrisis”*, ziet de Raad niet in hoe dit een negatieve impact zou hebben gehad voor verzoeker om de motivatie voor zijn visumaanvraag te onderbouwen. Immers kreeg hij door middel van een gesprek en het invullen van een vragenlijst voldoende mogelijkheid om duiding te verschaffen bij zijn wens om studies aan te vatten in België.

2.14. Waar verzoeker ten slotte betoogt *“dat als de minister slechts een korte evaluatie voorziet en afneemt, hij niet mag verwachten dat er een roman wordt geschreven”*, kan de Raad zich aansluiten bij het verweer in de nota dat nergens in de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat de antwoorden van verzoeker op de vragenlijst onvoldoende uitgebreid zouden zijn geweest.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA